

Colegiul Economic "Anghel Rugină" Vaslui

Împreună în diversitate

Numărul 5, aprilie – iunie 2018

ISSN 2558-9687

CUVÂNT ÎNAINTE

Dragi cititori! În acest an școlar, 2017/2018, continuăm cu apariția numărului al cincilea al revistei educaționale “Împreună în diversitate!” în format electronic. Indiferent de vârstă sau de disciplina pe care o predați, sperăm că veti găsi lectura revistei noastre utilă și plăcută, pentru că la realizarea și la redactarea articolelor și-au adus contribuția profesori cu o bogată experiență didactică și pedagogică.

Cu stimă,

Colectivul redacțional al revistei

Colectivul de redacție

Coordonator

prof. Volocariu Doina

Membri:

prof. Arhire Simona Gianina

prof. Tănasă Alina

prof. Garabet Diana Monica

Cuprins

Profireanu Diana, clasa a XII-a	<i>Alegeri în viață!</i>	p. 5
Ungureanu Maria- Carmen, clasa a X-a	<i>Violența în mediul școlar</i>	p. 9
Popliuc Alex, clasa a IX-a	<i>Copilăria - paradisul tuturor copiilor</i>	p. 11
Miron Andrei, clasa a IX – a	<i>Te iubesc</i>	p. 13
Ciucu Adina, clasa a IX – a	<i>1 Iunie</i>	p. 15
Istrati Daiana, clasa a IX –a	<i>Jocurile copilăriei</i>	p. 16
Mihalache Denisa, Clasa a IX – a	<i>Copilăria</i>	p. 17
Ababei Cristina, clasa a IX – a	<i>Jocurile copilăriei</i>	p. 18
Iacob Anamaria, clasa a IX-a	<i>Jocurile copilăriei</i>	p. 19
Amancei Alin, clasa a IX- a	<i>Copilăria</i>	p. 20
Zota Răzvan, clasa a IX - a	<i>Jocurile copilăriei</i>	p. 21
Mocanu Ștefan, clasa a IX –a	<i>Jocurile copilăriei</i>	p. 22

Alegeri în viață!

Profireanu Diana, clasa a XII -a

”Aș fi putut alege un alt drum. Dacă făceam alte alegeri nu aș mai fi fost aici. Dacă nu mi-aș fi ascultat prietenii și aș fi ales școala în loc, nu eram aici. Nu mi-a trebuit mult timp, doar o fracțiune de secundă, care mi-a distrus viața. Este imposibil să mai repar acum alegerile făcute în trecut. Nu mai pot lua altă cale și voi rămâne pe veci marcat de alegerile adolescenței. Alegerea de a pleca de acasă, de a-i lăsa pe mama, pe frații mei, pe bunici, alegerea de a mă lăsa de școală în favoarea unui serviciu care promitea multe, alegerea de a părăsi România în favoarea unei țări unde credeam că cineva mă va aștepta. Toate au fost alegeri greșite. Poate nu duceam o viață împlinită acasă, dar eram cu familia mea care mă iubea necondiționat. M-am lăsat purtat de mirajul prietenilor și al banilor și am uitat care sunt lucrurile importante în viață. Acum muncesc, câștig puțin, trăiesc în condiții precare, nu am familie. Unde aș fi fost oare dacă aș fi continuat liceul? Unde aș fi fost oare dacă v-aș fi ascultat sfaturile, doamna dirigintă?”

Sergiu, 20 ani, Spania

”Mereu i-am privit cu groază pe cei care se drogau. Mă gândeam că probabil au probleme grave acasă, că poate părinții îi agresează, că nu au bani, că nu au mâncare. Apoi m-am apucat și eu. O alegere greșită a adolescenței, dar care mi-a afectat toată viața. Zile în care nu mă drogam erau zile pierdute. Bani cheltuiți pe altceva decât droguri.. pentru mine erau bani pierduți. Eram bogat și răsfățat, dar într-o familie adoptivă. De ce am ales drogurile? În ele am găsit refugiul, prin ele mi-am alinat dorul de părinții adevărați, prin ele gândeam, ele îmi dădeau sentiment și viață. Poate dacă aș fi spus cuiva și m-aș fi oprit acum eram mai departe. Poate aș fi avut o familie și ocazia să cresc un copil. Dar acum, datorită unei greșeli din adolescență, sunt doar un alt drogat dintr-un centru ajutător. Oare unde aș fi fost dacă v-aș fi ascultat sfaturile, doamna dirigintă?”

Mihai, 21 ani, Centrul de tratament al toxicodenendenților

”Prietenii mei au insistat. Ei spuneau să o fac, totul va fi bine, totul e conform planului. Aveam încredere în ei. Ei erau familia mea. De la ei învățasem totul. N-aș fi crezut că m-ar fi lăsat la greu. Sarcina mea era să sparg geamul unui magazin de dulciuri, iar apoi prietenii mei aveau să se ocupe de restul. Poliția a venit mai repede decât credeam, iar prietenii mei au fugit conform planului de rezervă. Eu nu eram implicat în acel plan. M-am speriat. Mi-au pus cătușele și m-au amenințat cu pistoalele. Cum am putut să-mi pun încrederea în niște prieteni falși? Dacă alegeam să nu fac parte din jocul lor mârșav acum eram pe băncile facultății, ca orice alt tânăr, și nu în spatele unor gratii de fier. Aș vrea să pot da timpul înapoi. Dacă aș putea, aș alege școala și nu prietenii. Dar nu pot. Voi rămâne pentru totdeauna blocat în greșeala trecutului meu. Poate nu aș fi fost aici dacă v-aș fi ascultat sfaturile, doamna dirigintă.”

Andrei, 21 ani, Penitenciarul București

”Sunt încă tânără. Sunt încă un copil. Cu toate acestea, port în brațe un alt copil, căruia eu i-am dat viață. M-am lăsat influențată de prietenii mei. Ei spuneau să o fac, nu se va întâmpla nimic. Prietenul meu spunea să o facem, va avea el grijă de tot. Așa am rămas însărcinată. Am fost speriată, disperată. Ce ar fi spus mama, profesor universitar și medic despre fapta mea negândită? Ea, care pune atâta preț pe iubire și încredere, să afle că purtam în pânțe un copil? Nu am mai putut rezista durerii, așa că i-am zis adevărul. Nu o mai puteam minți, căci era deja evident. M-a bătut, mi-a vorbit urât și mi-a făcut bagajele. Am plecat la părinții prietenului meu.. dar el era deja plecat din țară. Eram o elevă atât de deșteaptă, dar m-am lăsat păcălită de prietenii mei. Acum nu mai pot face nimic. Fetița mea are deja doi ani. Sper ca măcar ea să învețe din alegerea greșită a adolescenței mele. Aș fi fost departe acum dacă vă ascultam sfaturile, doamna dirigintă.”

Maria, 20 ani, Centrul de ajutor Cluj

”Eram complexată de greutatea mea. Eram sătulă de glumele proaste ale colegilor mei și de poreclele pe care mi le adresau. Încercasem diferite metode să slăbesc, de la pastile până la diete ciudate. Nimic nu funcționa pentru mine. Mi-aș fi dorit și eu să pot îmbrăca orice rochie și să arăt ca modelele din reviste. Mi-aș fi dorit să fiu frumoasă și plăcută. Dar toți mă ocoleau. Îmi găseam fericirea în mâncare. Era ca o porțiță de scăpare din fața lumii haine. Îmi mai rămăsese o singură metodă. Am început să-mi provoc vărsături după fiecare masă. Știam că nu e bine ce fac, dar totuși o făceam. Nu avea cine să mă oprească pentru că ai mei erau toată ziua la serviciu. Am început să slăbesc. Oamenii mă apreciau, dar nu știau prin ce

metode o făceam. Nici nu au putut afla, până într-o zi când eram la școală și am leșinat. A trebuit să fiu dusă de urgență la spital și abia am scăpat. Acum am probleme și trebuie să ofer foarte multă atenție la ceea ce mănânc. Alegerea din trecutul meu nu a fost mortală, dar a fost destul cât să mă marcheze pentru totdeauna. Ar fi fost diferit dacă vă ascultam sfaturile,doamna dirigintă.”

Ioana, 21 ani, Iași

”Atâtea generații de copii mi-au trecut prin mâini. Mă întreb unde or fi ei acum. Toți au fost egali pentru mine. Toți făceau alegeri bune și alegeri rele. Nu aveam preferați. Mi-i pot aminti pe fiecare în parte după nume și după față. Dar pe voi cel mai bine. Sergiu, Mihai, Andrei, Maria și Ioana. Voi erați cei mai buni copii ai mei și așa veți rămâne. Nu vă pot spune ce durere simt când citesc scrisorile voastre. Unde ați fost.. unde ați ajuns. Mi-aș dori să pot da timpul înapoi și să mă ascultați. Mereu v-am vorbit despre alegeri. Niciodată nu ați ascultat. Mereu v-am zis să fiți atenți la orice pas pe care îl faceți în viață. Pentru voi nu era important. Veți avea sau nu un loc de muncă bun, veți avea sau nu o familie, veți trece sau nu printr-o facultate.. pentru voi erau simple discuții. Acum realizați cât de mult ați greșit. De la voi mă așteptam cel mai puțin. Știam că vor fi copii care vor face alegeri greșite, care vor pleca, dar nu voi. Mereu v-am învățat că alegerile în viață vă definesc. Am vrut mereu să vă educ așa cum știam că o să aveți nevoie. Alegerile pe care le-ați făcut voi mă uimesc. Sergiu, când am auzit că ai ales să renunți la liceu am fost dezamăgită. Ți-am spus că e o greșeală dar nu ai vrut să mă ascuți. M-a durut că m-ai ignorat. Știam că odată și odată te vei întoarce la mine. Mihai, erai un copil atât de iubit încât nu ți-am înțeles alegerea. Am încercat să te ajut dar tu nu ai vrut. Drogurile ți-au distrus viața. Știam că aici vei ajunge și tu. Andrei, mereu ușor influențabil. Asta te-a făcut să pierzi mult în viață, dacă nu chiar totul. Maria, tot ce îți rămâne de făcut este să îi insuflă fetei tale ceea ce tu nu ai ascultat. Și Ioana, tu ai fost mereu o fată deșteaptă și cu un suflet de aur, doar că ai uitat ce contează cu adevărat în viață.

Toți ați fost deosebiți și veți rămâne. Vă leagă multe. Mă bucur că încă vă amintiți de mine, dar mi-ar fi plăcut să nu fie în aceste împrejurări. Este de prisos să vă mai dau sfaturi. Sunteți mari acum, voi trebuie să dați sfaturi copiilor voștri. Poate fi prea târziu să schimbați alegerile făcute în liceu. Dar nu pentru voi. Încă aveți timp să vă reparați greșelile.

De acum cred că ați învățat să alegeți lucrurile cu adevărat importante, și nu doar ambalajele. Sper că acum știți că voi puteți decide ce se va întâmpla cu destinul vostru, și nu prietenii sau iubiiții. Acum știți să ascultați de alții și să vă gândiți bine înainte de a lua o decizie.

Sunteți poate exemplele cele mai concludente. Dacă vă uitați în oglindă veți vedea că sunteți produsul alegerilor voastre. De acum la orice pas îl faceți gândiți-vă dacă este alegerea corectă.”

Doamna dirigintă, 65 ani, Timișoara

Violența în mediul școlar,

Ungureanu Maria-Carmen, clasa a X –a

- **Ce este violența în mediul școlar?**

În primul rând, atunci când vorbim despre violența școlară nu putem să ne limităm doar la actele de violență care cad sub incidența legii. Violența școlară este un fenomen mult mai larg ce trebuie evaluat cu ajutorul altor indicatori. Jacques Pain reperează două tipuri de violență în mediul școlar: violențele obiective/penale cum ar fi crimele și abuzurile, unde Poliția și Justiția sunt obligate să colaboreze direct cu instituțiile școlare; și violențele subiective, acestea sunt mai subtile și afectează climatul școlar, țin de atitudine și comportament, iar în această categorie sunt incluse atitudinile ostile, disprețul, umilirea, jignirea, sfidarea ceea ce unii autori numesc atitudini antișcolare.

Deci fenomenul de violență școlară se întinde pe o scară largă, la capetele căreia se află violența fizică, respectiv incivitățile. Putem spune că violența perturbă grav mediul școlar, deoarece din ce în ce tot mai mulți tineri devin violenți cu alți colegi, ba chiar îi agresează.

- **Cauzele violenței**

Unii tineri devin violenți din cauza situației familiale, lipsa de atenție și de afecțiune din partea părinților îi împing pe copii să facă alegeri greșite, unii devin violenți din cauza anturajelor în care intră. Alți elevi ajung să își jignească colegii, ba chiar și profesorii datorită faptului că se cred superiori.

Astfel tot mai mulți tineri ajung să cadă în această „gaură neagră” plină de ură și ajung să ucidă fără să își dea seama.

- **Cum putem opri violența?**

Școala poate juca un rol foarte important în oprirea violenței. Profesorii pot organiza diferite proiecte prin care să îi ajute pe unii elevi să descopere efectele violenței, să vadă că pot împinge o persoană spre moarte atunci când o jignesc, sau când o discriminează din cauza statutului social. Elevilor trebuie să li se arate că totul va fi mult mai frumos dacă toți vor fi

uniți și nu vor folosi violența, și că o problemă nu se rezolvă doar cu un conflict, ci cu fapte bune și prietenie.

Copilăria-paradisul tuturor copiilor

Popliuc Alex, clasa a IX-a

Copilăria, pentru absolut toți copiii, este raiul din care ne desprindem imediat ce creștem. Este o etapă de bucurie pură și sinceră. Indiferent de ce vârstă vom avea, ne vom aduce aminte de cele mai superbe momente din viața noastră. Fiecare copil și-a trăit copilăria în felul lui, fiecare a încercat lucruri noi și fiecare avem amintiri de care nu o să uităm.

Zilele călduroase de vară în care stăteam afară cu prietenii și ne jucam "jocurile copilăriei", în care alergam până nu mai puteam respira, în care furam cireșe de la cea mai zgârcită bătrână din sat, în care ne udam cu pistoalele cu apă. Șotronul, jocul în care țopăiam până nu ne mai simțeam picioarele și simțeam nevoia să stăm jos. "Rațele și vânătorii" un alt joc popular în cadrul copilăriei noastre și multe alte jocuri de care o să îmi aduc aminte și când voi avea 20 ani. După care, urmează zilele geroase de iarnă în care deși afară era ger cumplit de nu îți simțai degetele și ninge de nu vedeai în fața ochilor, noi ieșeam afară cu săniile. Din abruptul dealului până la vale țipam cât ne țineau plămâni. Bătăile cu zăpadă erau fabuloase, în fiecare zi exista câte una. Ziua în care începea școala era un chin pentru noi, absolut toți copiii din sat. Deși aveam teme și lecții, nimic nu ne împiedica să nu ieșim să ne distrăm cum făceam în fiecare zi. Premiera era un moment unic în viața noastră. Pe lângă că îi făceam mândrii pe părinții mei, știam că am mai terminat o etapă și ca încep alta, mai grea și mai dificilă...

Drumurile la bunica erau tot mai dese, mă duceam să o ajut la treburile casnice, la care biata bunicuță mă răsplătea cu un bănuț cu care îmi cumpăram o înghețată sau o acadică. Curcanii, dușmanii copilăriei mele...De fiecare dată îmi era teamă, deseori nici nu mă apropiam de ei. Chinuitul câinilor și pisicilor era la ordinea zilei, nu scăpau niciodată din mâinile mele. Geamurile niciodată nu scăpau nepedepsite, erau mereu asasinate de mingea care le lovea cu putere. După care, și eu la rândul meu, eram certat de mama și bunica care îmi făceau predică de fiecare dată când făceam vreo prostie. Ziua când trebuia să dorm, devenea un calvar pentru mine. De fiecare dată așteptam să plece ca eu să mă ridic și să fug la joacă.

În final, copilăria pentru mine a însemnat și înseamnă cea mai frumoasă perioadă a vieții pe care nu am să o uit nici dacă vreau. Am avut parte doar de întâmplări superbe, nicidecum urâte. Copilăria va rămâne mereu proaspătă în memoria mea și va fi în permanență un reper despre ce înseamnă fericirea. Atât timp cât voi avea în suflet o bucățică din copilăria mea fericită, cred că îmi voi putea păstra un zâmbet pe față, indiferent de încercările prin care mă va purta viața.

Te iubesc

Miron Andrei, clasa a IX-a

Stiu iubito, n-ai răbdare
S-ascuți basme și povești
Dar te rog ai suflet mare,
Nouă strofe să citești.

N-am cuvinte la-ndemână
Să exprim, să-ți pot a povesti
Ce simt când te țin de mână,
Nu-mi ajung caiete mii.

Dorul inimii mi-apucă
Și tot ce îmi doresc acum
E ca gândul să ne ducă
Doar în lumea cu povești.

Nu cred că ți-a spus nici unul
Tot ce simte, așa ca mine.
Mii de gânduri îmi fug din minte
Azi iubito către tine.

Glasul îmi tremură acum
De-asta vreau doar să înțelegi
Tot ce eu acum îți spun
Despre ceea ce tu ești.

Ale mele mâini ar vrea să poată
Să te țină mereu strânse.

Aceste gesturi ce inima îmi agită
Acum toate s-au ivit, doar pentru tine
A mea iubire.

Chiar de se va ivi vreodată
Alt bărbat în locul meu
Să ții minte, nicodată,
Nimeni nu te va mai iubi

Așa cum o fac eu acum
De am ajuns să mă înfurii
Atunci când mă gândesc
Că nu va mai fi la fel.

Acum am decis ca să închei
Această poezie ce îți este
Dedicată ție, ca să știi
Cât de mult te iubesc.

1 Iunie

Ciucu Adina, clasa a IX-a

Aceasta zi ne amintește de inocența și frumusețea sufletului unui copil. Acesta este întruchiparea unui înger, iar râsul și zâmbetul lui alungă răutatea lumii. Anii ce trec, îngroapă tot mai adânc perioada copilăriei. Dar, ea va răsări și va înflori de fiecare data în amintirile noastre. 1 iunie, anunță venirea verii. Momentul acesta încălzește sufletul oamenilor și îl face pur și sincer. De aceea, în această zi sunt sărbătoriți copiii, viitorul acestei țări, al acestei lumii pe care sperăm să o facă mai bună. Pentru fericirea adusă de aceștia și pentru sarcinile ce le duc de fiecare data la îndeplinire cu mult curaj și loialitate, facadu-ne mândrii și bucuroși, le închinăm această zi. O zi a lor, o zi a copilului, în care să se simtă răsfățați și iubiți. O zi în care să fie în centrul atenției, iar lucrurile mărunte ale vieții să nu le fure atenția celor mai dragi persoane. Sărbătorim ziua aceasta cu multa culoare și veselie, amintindu-ne de încântătoarea Crăiasă ce ne-a părăsit și ne-a împovărat cu responsabilități și decizi. Copilăria, comoara neprețuită a vieții pământene, încolțește neconținut înăuntrul nostru și ne oferă putere și răbdare. În această zi specială, toate dorințele vor fi îndeplinite, iar copilul se va distra alături de familia sa, oferind un strop din magia copilăriei.

Jocurile copilăriei

Daiana Istrati, clasa a IX-a

Râzi și joacă-te copile,
Astăzi e singura zi,
Că în celelalte zile
Am uitat să fim copii.

Visam ca de dimineața
Până seara, dar și apoi
Să ne jucăm toată viața
Dar se joacă ea cu noi.
Vor să te întorci în timp
Amintirile din tine
Însă, grijile, în schimb
Fac să te gândești la mâine.

Copilăria

Mihalache Denisa, clasa a IX-a F

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții, este vremea în care nu avem nicio grijă și te poți juca în voie toată ziua. Înainte, când nu era dezvoltată atât de mult tehnologia, copiii interacționau mult mai mult, ieșeau afară jucându-se diverse jocuri cum ar fi: batistuța, mima, leapșa, măgărușul...ce acum sunt istoria pe care și-o amintesc doar bunicii sau rar părinții. Jocurile copilăriei sunt cele mai fabuloase sau așa-zisul "furat" de cireșe sau mere, căci copilăria este singurul paradis pierdut. Cei ce s-au bucurat de acest fel de copilărie ar da orice să retrăiască macar un moment din acele clipe mirifice. Copilăria este un dar de la Dumnezeu pe care cu toții ar trebui să-l gustăm și de care trebuie să profităm din plin cât putem. Copilăria este refugiul problemelor "fără rezolvare". Mereu ni se spune să prețuim timpul deoarece el trece, însă, amintirile rămân, marcându-ne viața într-un mod mirific. Copilăria reprezintă primele capitole din viața noastră, aceasta ne definește și ne formează. Înainte majoritatea copiilor își imaginau că sunt prinți sau cavaleri, super-eroi sau muschetari, însă acum tot ce își doresc copiii este să-și petreacă timpul în fața tabletei, computer-ului sau x-box-ului. În ciuda neîncrezătorilor, copilăria durează toată viața. Ea se întoarce mereu pentru a însufleți secțiuni mari ale vieții de adult. Ar fi bine ca în continuare, copiii să resimtă bucuria jocurilor copilăriei fără tehnologie, să-și dea seama de bucuria simțită de părinți sau bunici. Așadar, să profităm de perioada copilăriei căci este cadoul pe care ni-l dă viața. Cel ce a avut o copilărie luminoasă și fericită și-a adunat comoara necesară în care se regăsește mângâierea în cele mai dureroase momente ale vieții. Așa cum spune Lucian Blaga.."Copilăria este inima tuturor vârstelor".

Jocurile copilăriei

Ababei Cristina, clasa a IX-a

Copilăria este cea mai frumoasă a perioadă a vieții, este vremea în care nu ai nici o grijă și te poți juca în voie toată ziua.

Dar cu trecerea anilor, tehnologia se dezvoltă și copiii uita de jocurile practice, înlocuindu-le cu cele virtuale. Când eram mici indiferent de vreme sau de ora, ne întâlneam toți prietenii pentru a ne juca. Cel mai iubit joc de către noi a fost de-a v-ați ascunselea. Este un joc în care mai mulți copii se ascund în mediul înconjurător, în afară de unul, care trebuie să-i găsească pe ceilalți. Înainte de a porni în căutarea lor, cel desemnat trebuie să numere până la un număr prestabilit, după care spune „Cine nu e gata, îl iau cu lopata.” Primul găsit este cel care va căuta în următoarea rundă. Este un joc vechi, dar și foarte distractiv. Mereu eram fericiți jucând acest joc. Ar fi bine ca în continuare copii să se bucure de jocurile copilăriei fără tehnologie.

Am avut o copilărie minunată fără telefoane și tablete. Am știut să prețuim totul la timp și să profităm la maxim. Copiii din zilele de astăzi au uitat de copilărie, se simt maturi și lasă anii să treacă fără a se juca sau a se distra. Mi-e dor de copilărie! Mi-e dor de viața aia fără griji, în care singura mea problemă era când se face de ziua ca să ies să mă joc și să uit să mai intru în casă. Anii au trecut și am început să cunoaștem ce este durerea, suferința și alte neplăceri. Trebuie să ne bucurăm de fiecare moment al vieții, așa cum e el, chiar dacă îmbătrânim sau ne schimbăm. Noi am putut trăi și fără telefoane, tablete și conturi de Facebook. Aveam prieteni și socializam în fiecare zi. Față în față, nu prin mesaje, telefoane ori prin contul de Facebook. Ne certam, ne împăcam și eram din nou prieteni. O prietenie sinceră care nu se termină când era gata vacanța. Nici gând. Mai știam să scriem și câte o scrisoare, să trimitem o vedere, iar când ne reîntâlneam, era de parcă nici nu ne-am fi despărțit. Asta înseamnă copilărie și jocurile ei.

Jocurile copilăriei

Iacob Anamaria, clasa a IX-a

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții, singura perioadă în care nu ne framântă grijiile, nu suntem stresați și totul este numai o joacă.

Cu cațiva ani în urmă copiii interacționau între ei, inventau o mulțime de jocuri, se distrau. Sunt foarte multe jocuri pe care le putem juca și fără tehnologie și exact asta faceau copiii înainte să apară smartphonurile. Aceștia se jucau diferite jocuri, cum ar fi: „baba oarba”, acest joc consta în: un copil este ales pentru a fi Baba oarba, baba oarba se poziționează în centrul cercului format de restul copiilor și este legat la ochi, restul copiilor se răspândesc în spațiul de joc, făcând puțin zgomot, baba poate striga: “ Unde ești Chiriță?” iar copiii pot să răspundă: “ În oala cu jantița”...dacă reușește să atingă pe cineva și să spună numele celui atins, acel copil devine Baba oarba și jocul se reia, „de-a v-ați ascunselea”, acest joc constă în: unul dintre jucători va fi cel care va miji, va închide ochii și va număra până la 10 sau 20 sau oricât se pun jucătorii de acord și se va stabili un loc în care acest jucător va miji, restul jucătorilor trebuie să fugă și să se ascundă cât mai bine, înainte să termine numărătoarea cel care mijeste, când ajunge la sfârșitul numărătorii cel care a mijit strigă tare: “Cine nu e gata, îl iau cu lopata!” semnalând faptul că pleacă în căutarea celorlalți, tura se încheie atunci când toți cei care au stat ascunși au fost găsiți, „rațele și vânătorii”, „șotron”, „lapte gros”, „țară, țară vrem ostași”, „flori, fete și băieți” și multe alte jocuri frumoase, captivante și interesante.

Din păcate generațiile din ziua de azi folosesc în exces gadgeturile și internetul ceea ce duce la neglijarea prietenilor și a familiei, izolarea față de cei din jur, scăderea interesului. În schimb aceste gadgeturi nu sunt în totalitate dăunătoare, dacă cei care le folosesc știu să se controleze și să nu devină dependent. Acestea ne sunt de ajutor, mai ales internetul care este o sursă infinită de informații.

Toate aceste jocuri ale copilăriei ne rămân în minte și în suflet, fiind cele mai frumoase amintiri.

Copilăria

Amancei Alin, clasa a IX-a

Fără îndoială copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața oricărui om. Este perioada în care ai mereu energie și orice boacănă ai face nu ești tras la răspundere. Dacă întrebi vreun adult care a fost perioada sa preferată a vieții acesta îți va răspunde, “copilăria”.

Din păcate copilăria nu este veșnică ci trecătoare, este perioada aceea a vieții în care zilele trec fără ca tu să îți dai seama. Pe parcursul copilăriei îți găsești o mulțime de prieteni însă nu toți sunt prieteni adevărați. Pe parcursul timpului aceștia vor dispărea rămânând lângă tine doar prietenii adevărați ce te-au ajutat la greu fără ca tu să le ceri ajutorul. Odată cu apariția prietenilor și cu înaintarea în vârstă vor apărea și anturajele. Orice copil a făcut vreodată o tâmpenie doar pentru a fi respectat și laudat de anturajul său. Anturajele nu sunt unul dintre cele mai bune părți ale copilăriei însă și ele își au rolul lor și sunt inevitabile în viața unui copil.

În concluzie copilăria este cea mai frumoasă etapă a vieții omenești cu lucrurile sale bune și cele rele.

Jocurile copilăriei

Zota Răzvan, clasa a IX-a

Copilaria este cea mai frumoasă perioadă a vieții, este vremea în care nu ai nicio grijă și te poți juca în voie toată ziua.

Înainte de dezvoltarea tehnologiei, copiii interacționau între ei și inventau o mulțime de jocuri foarte distractive, astfel timpul liber devenea foarte interesant, plin de energie. Copilaria este perioada în care totul este posibil și dacă ai o imaginație bogată poți deveni orice vrei tu. Toți când am fost mici ne-am imaginat că suntem prințese într-un castel, cavaleri, supereroi sau muschetari. Cu toții credeam că suntem asemenea personajelor noastre preferate din cărți sau din desene animate.

Cu o pereche de pantofi de ai mamei ne credeam cele mai frumoase doamne, iar cu un bat și o matură credeam că suntem cei mai viteji cavaleri calare pe cai fermecați.

Toate aceste jocuri ale copilăriei ne rămân toată viața în memorie și orice vârstă ai avea parca încă îți dorești să mai petreci acele timpuri. Cât de frumos era pentru băieți când ieșeau în fața blocului și se jucau fotbal și se credeau cei mai buni fotbaliști sau pentru fete când se întâlneau jucându-se cu papușile și crezând că sunt cele mai bune mame.

Ar fi bine ca în continuare, copiii să resimtă bucuria jocurilor copilăriei fără tehnologie, să fie fericiți indiferent de câte jucării au și să știe să își creeze un obiect de joacă din orice. Părinții ar trebui să își învețe copiii să aibă o imaginație cât mai bogată și să creeze o mulțime de jocuri prin care să se bucure de această vârstă și de ce nu să se joace împreună deoarece niciodată nu este prea târziu pentru jocurile copilăriei.

Jocurile copilăriei

Mocanu Ștefan, clasa a IX-a

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă a vieții, este vremea în care nu ai nici o grijă și te poți juca în voie toată ziua.

Înainte de dezvoltarea tehnologiei, copiii interacționau între ei și inventau o mulțime de jocuri foarte distractive, astfel timpul liber devenea foarte interesant, plin de energie. Copilăria este perioada în care totul este posibil și dacă ai o imaginație bogată poți deveni orice vrei tu. Toți când am fost mici ne-am imaginat că suntem prinți, cavaleri, supereroi sau muschetari. Cu toții credeam că suntem asemenea personajelor noastre preferate din cărți sau din desene animate.

Cu o pereche de pantofi de ai mamei fetele se credeau cele mai frumoase doamne iar cu un bat și o matură, băieții credeau că sunt cei mai viteji cavaleri călare pe cai fermecați.

Toate aceste jocuri ale copilăriei ne rămân toată viață în memorie și orice vârstă ai avea parca încă îți dorești să mai petreci acele timpuri. Cât de frumos era pentru băieți când ieșeau în fața blocului și se jucau fotbal și se credeau cei mai buni fotbaliști sau pentru fete când se întâlneau jucându-se cu păpușile și crezând că sunt cele mai bune mame.

Ar fi bine ca în continuare, copiii să resimtă bucuria jocurilor copilăriei fără tehnologie, să fie fericiți indiferent de câte jucării au și să știe să își creeze un obiect de joacă din orice. Părinții ar trebui să își învețe copiii să aibă o imaginație cât mai bogată și să creeze o mulțime de jocuri prin care să se bucure de această vârstă și de ce nu să se joace împreună deoarece niciodată nu este prea târziu pentru jocurile copilăriei....